No. 128. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 26 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Waar ligt de schuld?

Er bestaat naar ons inzien, in den tegenwoordigen tijd [...]in Nederland, een in het oogloopend, zonderling [...]chil van begrippen, aangaande de personen of ligcha[...], bij welke er wil of onwil gevonden wordt, om het [...], door de noodige *afdoende* middelen, uit den hagche[...]ken toestand te redden, waarin het zich langs zoo meer [...]laatst vindt.

Hier zegt men: « de Ministers zouden wel willen, [w]anneer zij konden, doch de Staten-Generaal binden [h]en de handen." *Anderzyds* beweert men: « de Minis[te]rs willen *niet*: — op de Staten-Generaal moet daarom [on]ze voorname hoop gevestigd zijn; deze zullen, willen [e]n moeten ons redden." (1)

Het kan niet onbelangrijk zijn, eens te onderzoeken, [we]lke gronden er zoo al voor het eene en andere gevoelen [be]staan, en te trachten tot een besluit te komen, uit [we]lken hoek dan toch wel die rampzalige onwil eigenlijk [ver]pestend en vernielend over het land uitgaat.

Hebben de tegenwoordige *Ministers* blijken gegeven van [w]il, om gewigtige verbeteringen, die er in waarheid [noo]dig zijn tot redding des lands, te doen tot stand [ko]men?

Laat ons eerst stilstaan bij den Minister ROCHUSSEN.

Als een voornaam middel ter onzer redding, werd door [...], en door schier *allen*, beschouwd: *openbaarheid in [d]e financien.* Die Minister aanvaardde zijne portefeuille [...]enlijk onder de mits, dat die openbaarheid bestaan [zou]de.

[W]elnu, die openbaarheid is ons geworden; onze schuld [m]et juistheid bekend; de staat *B* is geleverd; het [...]innige Amortisatie-Syndicaat is opgeheven; de [...]hte lijsten van pensioenen en wachtgelden zijn medege[de]eld en worden herzien; ja zelfs, opdat voortaan het pensi[one]eren naar vaste regelen geschieden en zoo min mogelijk een [be]zwaar van 's rijks schatkist uitmaken zou, is eene wet [op] de burgerlijke pensioenen door hem voorgedragen [ge]worden. Hetgeen bij financiele operatien, krachtens [aan]genomene wetten, door het gouvernement wordt verrigt, [wor]dt men in de *Staats-Courant* aangekondigd; geene be[sta]ande tekorten worden langer verzwegen, of verheime[lijk]t enz.

[E]en *tweede* middel, tot verligting onzer financien voor [de] toekomst, was ontwijfelbaar, de intrekking der *uitge[stel]de schuld*, welke, om met den heer LOUIS DRUCKER [te s]preken, « sints lang door alle deskundigen als een [k]anker der financien van den Staat beschouwd werd." (2) [D]e schuld is vernietigd, en wat ook dienaangaande is [gezeg]d geworden, het beginsel was billijk, en zoo ons [cred]iet sedert dien maatregel niet heeft gewonnen, *verloren* [heef]t hetzelve dáárdoor althans zeker niet. Onze onver[an]derde toestand, ten aanzien van Belgie, en vooral ook, [zoo]wij denken, het stelsel- en beginsellooze, als kenmer[ken]de eigenschap onzer nieuwe regeringsmannen, verhin[der]en veelmeer de verheffing van ons crediet, dan zulks [de] verwisseling dezer renteloozе schuld, naar den koers van [den] dag, tegen rentengevende doen konde.

[E]en *derde* middel kon zijn eene belasting, welke gezegd [we]rd meer bijzonder de inkomsten te treffen, meer [eve]nmatig te doen drukken, dan zij deed. De voordragt [de]r wet op de *personele* belasting, welke meer de [wee]lde belasten en minder het noodzakelijke gebruik [...]aren zou, werd *beproefd*, doch leed schipbreuk.

[O]nderscheidene min of meer gewigtige bepalingen, niet [overe]en te brengen met vigerende wetten, doch evenwel [door] voorgangers van den Minister ingevoerd en toegepast, [wer]den vervallen verklaard en aan de wet hare vrije, [...] werking hergeven.

[Op] grond van dit een en ander schijnt althans *dezen* [Minis]ter niet te kunnen worden te laste gelegd, dat hij [een] vijand is van verbeteringen, ja zelfs van *radicale* [midd]elen daartoe, waar hij ze noodig acht.

[Waarom] dan nu zóó weinig gedaan of beproefd, bij de nieuwe [...]-jarige begrooting! Waar vindt men de ontknooping [van] *dit* raadsel? Het antwoord hierna.

[Maa]r de Minister van *Binnenlandsche Zaken*, de heer [SCHIM]MELPENNINCK, zou deze welligt op goeden grond een [...]at te noemen zijn? Een man, die, lid der Staten-[Gener]aal, krachtige verbetering, doelmatigen vooruitgang [...] wilde; een man die, Minister, vastkleven zou aan [het o]ude gebrekkige; stilstand bij het vermolmde tot zijne [leus z]ou hebben aangenomen?

[Z]oo stout en doortastend als Minister, gelijk hij eens [als lid] der Staten-Generaal pleeg te zijn, beschouwt men zeker den heer SCHIMMELPENNINCK niet. Doch ook die betrekkingen zijn zeer verschillend. Een LUZAC zelfs, zeker mede een der waardigste, zelfstandigste en eerlijkste leden van de Staten-Generaal, kan nogtans reden vinden, om, ongeacht ook zijne erkende bekwaamheid, huiverachtig te zijn van de aanneming eener portefeuille, ja van eene betrekking als die van lid van den Staatsraad.

Waarom? Denkelijk omdat Z. E. M. vrij naauwkeurig de klippen en banken kent, welke een staatsman in Nederland op den duur moet zorgen te ontwijken; — hoewel er bijna geen ontwijken aan is.

Men wil beweren, dat, toen de heer SCHIMMELPENNINCK eindelijk met moeite overgehaald was, de portefeuille van Binnenlandsche Zaken aan te nemen, hij zou gezegd hebben « *in de publieke opinie ben ik nu een verloren* « *man.*"

Zeide Z. Exc. dit uit overtuiging van het goede, hetwelk er noodig was gedaan te worden, niet te *willen*, dan wel van het niet te *kunnen* bewerken? Wij voor ons kunnen het eerste niet gelooven.

Maar laat ons nu eens zien, welke kleinigheden er zoo al voor de hand waren en ten deele nog zijn, aan welke eene organiserende hand moest geslagen worden.

De wetgeving op het *lager onderwys.* Hieromtrent mogt men zeggen, was het in het rijk tot eene wezenlijke spanning gekomen.

Die spanning is thans geweken. Een koninklijk besluit, zonder het bestaande goede af te breken, kwam in bestaande bezwaren te gemoet.

Eene wet, regelende de zorg voor het lot der *krankzinnigen*, werd door de menschelijkheid gebiedend gevorderd. Zij is reeds sedert eenigen tijd uitgevaardigd.

Wetten op het *kiesregt*, dat moeijelijke vraagstuk, zijn reeds tweemalen ingediend. Sommige bepalingen, in vrijzinnigen geest, en wezenlijke verbeteringen als het regtstreeks verkiezen der raadsleden ten platten lande, door de stemgeregtigden, de periodieke aftreding der stedelijke raadsleden, enz. werden daarin aangetroffen. Die ontwerpen bevielen echter aan de Edel Mogenden niet: er was volgens sommigen hier *te veel*, volgens anderen dáár te weinig gegeven; zij zijn ingetrokken. Mogen ze spoedig verbeterd en vooral niet minder vrijzinnig weder uit de portefeuille te voorschijn komen!

Eene verbeterde *geneeskundige wetgeving* was noodig. Er wordt aan gearbeid. Ook met eene verbeterde wetgeving op de *militie* en *schutteryen* en *het armwezen* houdt men zich onledig, en binnen kort kan men een voorstel omtrent de *Maatschappy van Weldadigheid*, mede een onderwerp van groot belang, te gemoet zien.

Wij waren in Nederland in onderscheidene opzigten zeer achterlijk in grondige, *technische* kennis, en hadden een merkbaar gebrek aan wetenschappelijk gevormde industrielen. De koninklijke academie te Delft is bestemd, in dit groote gebrek te voorzien.

Dat alles is zeker nog lang niet voltooid; doch het zijn dan ook waarlijk geene peulschillen voor een jong Minister, die met een personeel van den ouden slender werken moet. De vraag is slechts: blijkt ook hier van *onwil* tot verbetering van het gebrekkige, van zucht tot stilstand bij het oude? — Wij gelooven, *neen* te mogen zeggen; doch beweren tevens: de goede wil is nog niet genoeg. Ook aan vereenvoudiging, ten fine van afdoende bezuiniging, bestaat dringende behoefte; en nogtans, wij moeten ook hier weder toestemmen, niet enkel bij Binnenlandsche Zaken, maar bij het geheele staatsbestuur is zulks het geval; en alvorens hieraan, altans met vrucht, eene herscheppende hand te kunnen slaan, zal eene wijziging der grondwet en van menige wet en reglement wel *moeten* vooraf gaan. Op de niet voldoende gewijzigde grondwet lijdt alle streven en pogen, om de Nederlandsche staatshuishouding zóódanig in te rigten, als zij, in verhouding tot onze krachten, ingerigt behoorde te zijn, schipbreuk. Zoolang men niet tot eene nadere herziening zal hebben besloten, (waartoe nogtans de tijd en de omstandigheden zoo allezins geschikt zijn,) zoolang zal men blijven verachteren, of altans zeker stil slaan, op den weg van redding en herstel.

De *Minister van Justitie*, die vijand van sollicitatien, de wijsgeerige redenaar over zitten en opstaan, over spreken en niet spreken, zoo als de *Arnhemsche Courant* zegt; doch de in ons oog onwijsgeerige verklaarder en toepasser van art. 4 der grondwet, wil deze bij het oude, bij het gebrekkige blijven? De willekeurige uitdrijving uit den lande eens vreemdelings, de benoeming van eenen aanverwant, zeer na in den bloede bestaande, tot lid der Eerste Kamer, (die haar gewigtig werk, ook zonder deze aanvulling wel zou verrigt hebben, naar 't schijnt,) zijn zaken, welke juist niet dadelijk van vurige zucht naar verbetering kunnen gezegd worden te getuigen.

Het bekend gewordene gedeelte van het Wetboek van Strafregt levert ook nog al wat op, hetwelk ons, zoo al wijsgeerig, ten minste niet bijzonder practisch nuttig is toegeschenen, en waarop wij zullen terugkomen: en, om met weinige woorden van dezen Minister af te stappen, zijne handelingen voldeden ons op verre na niet zoo goed, als ons indertijd Zijne geschriften gedaan hebben. Alleen vinden wij toch ook *hier* nog enkele teekenen van streven naar verbetering, in de nieuwe inrigting, welke het *policie-wezen* binnen kort schijnt te zullen erlangen, en in de nieuwe wetgeving op het notariaat, welke mede onder zijn ministerie reeds haar beslag heeft verkregen. Wij hadden bij de optreding van *dezen* heer, welke van een besluit tot organisatie van den ministerraad vergezeld ging, wezenlijk *byzondere* verwachtingen van hem opgevat; — die zich tot nog toe niet hebben verwezenlijkt.

De *Minister van Kolonien*, de rondborstige getuige van het nationale *malaise*, is ons meer en meer toegeschenen, een man te zijn, wiens *handelingen*, meer dan zijne vriendelijke *woorden*, (waarmede Z. Exc. minder kwistig is dan de heer VAN HALL,) hem het vertrouwen van de mannen van doorzigt in de Tweede Kamer verworven hebben. Dat het credietstelsel op Java geschokt is; dat er minder schepen kunnen bevracht worden, dan er gereed liggen; (het *Handelsblad* wilde nog dezer dagen, dat wij zouden spreken, om den scheepsbouw aan te moedigen,) dat de producten niet zooveel opbrengen als men beraamd had, en daardoor te-korten ontstaan, zeer bezwarende voor 's rijks schatkist; zijn zeker onaangename zaken voor een' gemoedelijk' Minister van Kolonien; doch die wij geenszins willen beweren, juist aan *zyn* bestuur te moeten worden toegeschreven. Zeer ligt kunnen dit nog naweeën zijn van vroegere, door den nood opgelegde, min bedaard doordachte maatregelen of reddingsmiddelen. Wij hopen echter spoedig, andere doeltreffende maatregelen te zien genomen, om onze financiele en handelbelangen, in opzigt tot de O. I. bezittingen, op meer voordeeligen voet te zien gebragt en geregeld; en dat de vruchten der zending van den heer KRUSEMAN b. v. het eerlang boven allen redelijken twijfel verheffen zullen, dat ook de heer BAUD tot die Ministers behoort, welke met ernst *afdoende* verbeteringen, doelmatigen vooruitgang, tot redding en behoud des dierbaren vaderlands, *willen*, en ook de middelen er toe dadelijk in 't werk stellen.

De *Commissaris Generaal van Oorlog?* Is dit geen man van verbetering, van vooruitgang? Wij hebben van Z. Exc. eene vrij dichterlijke redevoering gelezen, tot verdediging van het militaire stelsel, hetwelk Z. Exc. oordeelt ons land te convenieren. Aan heeren Officieren is het geoorloofd geworden, zich van regenschermen te bedienen; onderscheidene veranderingen in de uniformen en niet weinig garnisoens-verwisselingen hebben plaats gevonden. Maar ook een groot getal Hoofd- en andere Officieren is op pensioen of non-activiteit gebragt, en daardoor, en ook door andere maatregelen, b. v. verkorte oefeningstijd der miliciens enz. zijn eenige niet onbelangrijke bezuinigingen bij oorlog ingevoerd; en ofschoon dit Departement, onzes erachtens, in verhouding tot den invloed, dien wij ook door onze militaire magt op den gang der staatkunde van Europa kunnen uitoefenen, der schatkist nog altijd te veel blijft kosten, zou het echter zeer wel mogelijk kunnen zijn, dat de Commissaris-Generaal hoopte, ook *dit* bezwaar, door eene wijze combinatie der inrigting van het staande leger met die der schutterijën, bij eene nieuwe wetgeving op deze onderwerpen, te zullen kunnen helpen opheffen; doch in allen gevalle kunnen wij, uit hetgeen wij van dezen staatsman zijn ontwaar geworden, niet op goeden grond besluiten, dat Z. Exc. een vijand zijn zou van afdoende verbeteringen, van vooruitgang, en een bepaald vriend en voorstander daarentegen van het oude.

Het hoofd van het Departement van Marine, de heer RIJK? Zou deze de verbeteringen tegen willen houden? Zoo iemand, zeker *deze* man niet. Stonden aan het hoofd van alle andere departementen mannen van zóóveel ervaring, met zóóveel goeden wil en geestkracht, met zooveel grondige kennis van hun vak, welke toch eigenlijk ten grondsteun strekken moet aan een krachtig willen en handelen, als wij dezen geoefenden zeeman toekennen, — wij zouden veel meer nog van den invloed en de pogingen der gezamenlijke Ministers durven verwachten, dan dit nu het geval is.

De Minister van *Eeredienst* toonde zich, in de behandeling der zaken van de afgescheidenen, in het besluit houdende emancipatie der Sijnode van de Hervormden, ten aanzien der regeling van de huishoudelijke aangelegenheden dier kerk, almede *geen* vijand van verbeteringen, van doelmatigen vooruitgang.

En zoo komen wij dan tot de conclusie: dat waarlijk de Ministers, ieder op zich zelven, niet zóó gezet zijn *tot* behoud van het oude, van het bestaande gebrekkige; dat ieder in den zijnen achtervolgelijk meerdere of mindere bewijzen levert van *streven naar verbetering*, *naar vooruitgang.*

« Maar dit is niet genoeg", zegt men: het streven moet « dadelijk, goede, rijpe vruchten opleveren: wij zijn met « eenige op zich zelve staande verbeteringen niet geholpen; « er moeten *afdoende*, algemeene, radicale middelen worden « ter hand genomen, of wij gaan al zwemmende ten onder."

Volkomen juist, zeggen wij. Maar willen de Ministers *dezen* weg dan niet op? Wij hebben van dien onwil geene bewijzen; veeleer bestaat er præsumtie in hun voordeel; maar — *zy kunnen slechts roeyen met de riemen, die zy hebben.*

---

(1) Men vergelijke b. v. het *Handelsblad* van 20 dezer en de [...] *Court.* van 16n bevorens.

(2) [D]e vinnige bestrijder van den heer ROCHUSSEN, de heer [DR]UCKER evengenoemd, sloeg *zelf* die intrekking voor, doch [op ee]ne wijze, welke veel bezwarender voor het land, veel voor[deelige]r voor de schuldhouders geweest zou zijn.

En hier stuiten wij op het gewigtige struikelblok, hetwelk aan eene algemeene, krachtige, afdoende organisatie onzer staatshuishouding in den weg staat, — *de oude, door de grondwet van 1815 gevestigde orde van zaken, doorgedrongen en als versteend in alle onderdeelen van het staatsligchaam*: de aristocratie van geboorte, van aanzien, van geldelijk vermogen, in al hare kracht; die aristocratie, zamengespannen, vereenigd, vast besloten, in hare regten door de bestaande wetten geruggesteund en geschraagd, — magtiger dan de Koning, sterker dan de Ministers, vermogender dan het volk. DIT is het struikelblok voor alle *afdoende* verbeteringen, voor de redding van het vaderland!

Dááraan danken wij tot hier toe nog altijd eene meerderheid in de Tweede Kamer, welke aan de Ministers den voet dwars zou zetten, zoodra er sprake was van de toepassing van waarlijk milde, vrijzinnige beginselen; van eene meer billijke verdeeling der lasten; van eene onontbeerlijk gewordene uitbreiding van het kiesregt over de lasten-torschende staatsburgers; van eene intrekking van verouderde privilegien; van vereenvoudiging, welke het aantal hoog bezoldigde posten aanmerkelijk zou kunnen doen besnoeijen; van de afschaffing of doelmatige inrigting der Eerste Kamer, van welker bestaan voor het tegenwoordige geen mensch met gezond verstand het nuttige of noodzakelijke bevroeden kan; enz.

Dat aanzienlijke, magtige ligchaam der aristocratie nu, ebben de Ministers tegen over zich; niet maar in de Eerste en Tweede Kamer, in den Staatsraad, maar *ook* in de Provincien, in de steden, ja zelfs, door middel der ridderschap en der heerlijke regten, ook in de gemeenten ten platten lande; dus — in geheel het rijk. Dat men nu handele, alsof er geene Aristocratie bestond, als waren er niet anders dan *Ingezetenen*, dan *Staatsburgers* van gelijk alooi, met gelijke regten en aanspraken! Men zal niets ter wereld kunnen uitrigten. Overal zullen de Ministers stooten, zich vastgehaakt voelen aan duizende, op eenmaal vooruitspringende weerhaken, die hen beletten eene enkele schrede voorwaarts te doen. Die mannen weten dit, even klaar en nog klaarder, dan wij hier beschreven hebben; en vandáár hun streven ja, naar verbetering, naar vooruitgang, maar — bij halve, onvoldoende, flaauwe maatregelen, die ons laten, waar wij zijn, — in de pekel.

Zij kunnen aftreden, maar met welk gevolg? Om voor anderen plaats te maken, die waarschijnlijk niet *willen*, doch zeker niet meer *kunnen*, dan zij. Dat is dan eene verwisseling zonder eenig nut of heil voor het vaderland.

Zie daar, zoo wij gelooven, onze ware positie! En de uitkomst, de redding? Het *Handelsblad*, de *Arnhemsche Courant* wachten ze van de Tweede Kamer. Kon die Kamer de grondwet wijzigen, of bij wetten eene geheele andere orde dan de bestaande invoeren; en was er geene Eerste Kamer, welker afkeurend votum voldoende is, om zelfs het werk, het pogen eener *dubbele* Kamer (zoo eene zoodanige geroepen werd en vooruit wilde,) te verijdelen; — wij zouden zeggen: het toeval kan ons eens eene welwillende meerderheid bezorgen; eene buitengewone vlaag van edelmoedigheid, van vaderlandsliefde, van gevoel voor waarheid, billijkheid en regt, kan, als door een wonder, eens een oogenblik de meerderheid van zulk eene Tweede Kamer, (zelfs gekozen zoo als zij is) overvallen en als 't ware electriseren: *dan* konden wij gered worden.

Nu echter, zien wij slechts *drie* wegen van uitkomst. De beide eersten, door den Koning of het volk te openen, mogen wij slechts laten raden. De *derde* zou zijn; vrijwillige afstand door de Aristocratie van hare overdrevene eischen en aanspraken; huldiging der waarheid; erkenning der behoeften; toegeven aan de eischen des tijds, der regtvaardigheid, der menschenliefde, des *algemeenen* belangs; en deze laatste uitkomst wanhopen wij niet, dat nog eenmaal zal opdagen, — wanneer het menschengeslacht eerst nog eenige eeuwen verder tot het gelukkige duizendjarige rijk zal genaderd zijn, — en tot zóólang moge Nederland dan hopen, verwachten en vertrouwen!

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— In den nacht van den 2. op den 3. October werd in het aan de Poolsche grenzen gelegen Pruissische stadje Lautenburg een welgezetene burger, *Gerezynezenski* genaamd, als ook zijne echtgenoot en 3 dienstboden, op eene verschrikkelijke wijze vermoord. De moordenaars hebben hunne slagtoffers eerst met een bijl door verscheidene slagen op het hoofd vermoord, en daarna de polsaders aan de handen afgesneden. Aldus vondt men hen des morgens in hunne bedden liggen, met uitzondering van een meisje, hetwelk zich achter een tafel verborgen had en aldaar vermoord lag. De roovers hebben slechts een paar honderd daalders uit de secretaire mede genomen, en schijnen door een of ander gerucht verjaagd, daar zij ander geld niet gevonden hebben. Eene dienstmeid is weder in het leven gebragt, dewijl de aderen aan de handen niet geheel doorsneden waren; aan hare herstelling wordt echter getwijfeld, dewijl zij verschrikkelijk gehouwen is. Op haar gedane vragen heeft zij verscheidene personen opgegeven, waarop een joodsche en twee christen slagers uit Lautenburg zijn gearresteerd.

ENGELAND.

LONDEN, 19. October. Eergisteren heerschte in deze hoofdstad een zoo sterke mist, dat men midden op den dag het gazlicht heeft moeten ontsteken.

— Een nieuw werk van den algemeen geachten *C. Dickens* ziet hier in twee deelen het licht, en behelst zijne ontmoetingen en opmerkingen gedurende zijn onlangs afgelegd bezoek in N.-Amerika.

— Een bezwaar, bij de van dag tot dag toenemende uitbreiding van reusachtige steden als Londen, niet gemakkelijk uit den weg te ruimen, is, dat de inwoners niet meer weten, waar zij hunne dooden begraven moeten. De *Times* van 7. dezer bevat een artikel « *the Horrors of London*," waarvan de bijzonderheden zoo walgelijk als verschrikkelijk zijn. De Londensche kerkhoven namelijk liggen nog grootendeels in de stad zelve, en wel in dier-voege, dat men in menige druk bezochte straat door het houte traliewerk de kruisen der graven met de hand bereiken kan. Daarbij komt nog, dat de eigenaars der begraafplaatsen, om van hun monopolie zoo veel mogelijk partij te trekken, de lijken in wijde groeven, soms naauwelijks twee voet diep, begraven, en, om plaats te ruimen, de zich daarin reeds bevindende ligchamen laten in stuk snijden. Het gevolg is, dat de bewoners der geringere buurten in de nabijheid der kerkhoven, in hunne enge straten en kleine, van boven tot onder bewoonde huizen, vooral aan oost- en noordzijde der stad, door de vergiftigde dampen het naauwelijks meer kunnen uithouden, en, zoo hierin niet voorzien wordt, volgens het getuigenis der artsen, gevaar loopen van door aanstekende ziektens bezocht te worden. Op den St. Martin's Burial-Ground achter de kleine Russelstraat, Drurylane, worden op eene uitgestrektheid van minder dan eene acre, jaarlijks ruim 600 lijken begraven, dat in eene eeuw een aantal van 60,000 à 70,000 uitmaakt. Het verslag eener commissie uit het Lagerhuis over deze treurige aangelegenheid, bevat eene menigte daadzaken betreffende deze zaak en dringt aan op eene spoedige hulp.

— Het Oostenrijksche fregat Bellona wordt te Portsmouth gerepareerd. De aartshertog schijnt ook geen lust te hebben, Engeland zoo spoedig te verlaten.

FRANKRIJK.

— De eerste operatiën, tot het opwinden van den Telemachus, zijn verleden week te Quilleboef begonnen. De toestel, behoorlijk bevestigd en tegen den stroom bestand gemaakt zijnde, heeft Vrijdag het eerst en met merkbaar gevolg gewerkt. Sedert zijn de proeven herhaaldo malen, met gelijke uitkomst, herhaald, en iemand, die van daar komt, en de verkregen uitkomst onderzocht heeft, verzekert ons, dat het wrak aan den voorsteven omstreeks de 66 centimetres en aan den achtersteven omtrent de 50 centimeters geligt is. De arbeid wordt voortgezet, en bijaldien dezelve, zoo als alles doet hopen, steeds even krachtdadig wordt voortgezet, zal de *Telemachus* over acht dagen het groot geheim, hetwelk het sedert meer dan eene halve eeuw onder den vloed bedolven houdt, aan den dag hebben gebragt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE 20. October. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, heeft de Commissie, belast geweest met het aanbieden aan Z. M. van het drietal Candidaten voor het voorzitterschap, haar verslag gedaan, waaruit blijkt, dat toen de commissie zich gisteren naar het paleis begaf de gewone militaire honneurs op het Buitenhof niet aan haar bewezen zijn.

Daarna is voorgelezen een Koninklijk besluit, waarbij Jh. Mr. *D. T. Gevers van Endegeest* tot Voorzitter der Kamer, gedurende de tegenwoordige zitting, wordt benoemd. Dientengevolge verlaat de heer *van Dam van Isselt*, na het houden eener rede, den voorzitterstoel en aanvaardt de heer *Gevers* zijne nieuwe betrekking met eene aanspraak.

Is ingekomen eene Koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet, strekkende tot verandering van art. 12 der wet, betrekkelijk de regterlijke organisatie. — Verzending aan de afdeelingen.

De Commissie tot opstelling van een adres in antwoord der openings rede, is door de afdeelingen, zamengesteld uit de heeren: *van Rechteren*, *van Dam van Isselt*, *van Hoorn van Burgh*, *Luzac* en *Bruce*.

's GRAVENHAGE, 21. October. In de zitting van de Tweede Kamer van heden zijn onderscheidene verzoekschriften ingekomen, welke in handen zijn gesteld van eene commissie van petitien, door den Voorzitter benoemd. Gemelde verzoekschriften bevatten bedenkingen, betreffende den accijns op den turf, de Maatschappij van Weldadigheid, het stem- en kiesregt, het fonds van den Landbouw, enz.

Vervolgens is beraadslaagd over de toelating van de heeren *van den Bosch* en *Brouwer*, als leden der Kamer.

Na eene levendige woordenwisseling, is met 37 tegen 12 stemmen besloten, om niet over te gaan tot de stemming over de toelating van den heer *v. d. Bosch*, maar hem in gelegenheid te stellen, om het gebrek binnen 3 weken in zijne geloofsbrieven aan te vullen.

De Vergadering is hierna gescheiden tot morgen, als wanneer zij eene bijeenkomst met gesloten deuren zal houden, waarschijnlijk om kennis te nemen van het ontwerp van antwoord op de openingsrede.

UTRECHT, den 23. October. Onder de oudheden, die gedurende dezen zomer te Wijk bij Duurstede weder uit den grond zijn opgehaald en in de verzameling van den heer *van der Veur* gekomen, is een steenen borstbeeld op te merken, van omtrent 2½ voet hoogte. Hetzelve stelt eene vrouw voor met afzigtelijke gelaatstrekken, het hoofd door een' slang omwonden en met een geparelden kroon gedekt. Aan de zijden van het aangezigt schijnen twee koppen van dieren geplaatst, en om de schouders een tijgerhuid geslagen te zijn. Zeker vreemd is dit wanstaltig beeld. Niet minder vreemd moeten de dierenkoppen zijn, die daar bewaard worden.

Wij hopen, dat de menigte voorwerpen eenmaal eenig licht over deze, nog altijd duistere plaats in de geschiedenis, zullen verspreiden.

— Uit Ameide schrijft men van den 20. Oct.: Heden werd hier weder eene nadrukkelijke les gegeven aan ouders en verzorgers van kinderen. Een vierjarig meisje werd alleen gelaten in een vertrek, waar een vuur op den haard brandde. Het kind in de nabijheid daarvan gekomen, werd het kleedje door de vlam aangetast, en eer de toegeschoten hulp het vuur had uitgedoofd, was reeds het ligchaam zoo zeer verschroeid, dat het kind twee dagen daarna een pijnlijken dood is gestorven.

GORINCHEM, den 21 October. Dingsdag ll. is op de hoogte van Gennip de ketel der stoomboot, varende tusschen Rotterdam en Venlo, gesprongen. Die ketel was gelukkig zoodanig vervaardigd, dat daaruit geen ongeluk voor de passagiers kon ontstaan, die enkel eenige vertraging in hunne reis hebben ondervonden.

— Men meldt uit Berlijn, dat Z. M. de Graaf van ... den 17 dezer die hoofdstad verlaten heeft, om zich ... 's Gravenhage te begeven.

GEMENGDE BERIGTEN.

Den 19. is de bliksem door een Korenmolen te ... derdorp geslagen; de ontstane brand is spoedig gebl... — De keizer van Rusland dacht Berlijn te bezoeken, ... is ziek naar Petersburg teruggekeerd. — Te Am... is weder een brandstichter ter dood veroordeeld. — ... magistraat van Munchen heeft de kroonprinses ald... diamanten diadeem ten huwelijk gegeven, op stads... — In Noorwegen heeft men dezen zomer weder ... paarlvisschen geweest. — De Chinezen hebben een E... oorlogschip in den grond geboord, 32 barbaren ged... 123 man in kooijen gezet. De overwinnaar is eene ... paauwenveer vereerd. — In Westphalen is een verb... gegaan aan de herbergiers, om jonge lieden te laten ... voor het doen hunner geloofsbelijdenis. — De Krekte... is in Griekenland zeer voordeelig uitgevallen. — ... Zuiderzee is een dood kind in een kistje gevonden. ... — Prins Louis Napoleon wordt beschuldigd te Lond... genomen te hebben aan het vervaardigen van valsche ... biljetten. — De Arnh. C. deelt, in een ingezonden ... eenige aanmerkingen mede over het kostbaar gesch... zilver, het pas gehuwd vorstelijk paar, dat zich in ... vloed baadt, door het stedelijk bestuur van Amste... namens de ingezetenen, die er NB. niets van wisten, ... geboden; zij wijst op de 60,000 behoeftigen in di... in welks nood dezen winter door buitengewone ... zal moeten worden voorzien, en eindigt met Z. ... te roepen: « Sire, de stad Amsterdam bood uwer ko... lijke dochter een vorstelijk geschenk; maar weet, ... ning! dat de tranen van duizenden uwer verarmde ... genooten op dat geschenk kleven."

Nieuw uitgekomen Boeken.

Mijne gedachten, na de lezing van het ministerieel ... den 1. Julij 1842, hetwelk de onafhankelijkheid der ... de kerk uitspreekt, over de middelen die moeten ... aangewend tot verkrijging van eene algemeene kerk... woordigende sijnode, of eene consulerende commissie ... stelling van een concept-reglement of eene kerke-or... mijne Hervormde geloofsgenooten ter toetsing voorg... door A. J. Bouten, predikant te Oosterwijk (Zuid-Holland...

Leerreden over vrije stoffen van P. C. Molhuizen, predi... de Hervormde gemeente te Deventer

Voorlezingen over de verscheidenheid en de overeenstemm... vier Evangelien, of proeve van de middelen welke d... ook den niet wetenschappelijken onderzoeker aanbiedt ... de aanvallen van het ongeloof, bepaaldelijk tegen he... Jesu van Dr. C. F. Strauss, door Mr. Isaak Da Costa, ... 4e stuk

Lessen en Evangelien op alle Zon- en Feestdagen door ... verbeterde uitgave, naauwkeurig nagezien door ... Geestelijke

Op ordinair papier voor catechismus gebruik

Fredrique Straus, Kerkklokstoom ... bij nieuw uitgegeven ... bevolen door Jonathan, Schrijver van Waarheid en D... 2 dl.

De wetgeving op het Notaris-ambt, bevattende de wet ... 9 Julij 1842 (Staatsblad No. 20), met aanteekeningen ... wijzing, of opgave van den tekst der daarmede in ... staande verordeningen, voorts de wetten op het zegel, ... tratie, den verkoop van roerende goederen enz. ... verre die op het Notaris-ambt van toepassing zijn, ... voorschriften en modellen van de vormen der akten ...

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 25 October. Sedert den 22 dezer ... ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Die Taube, J. van Ehren, Villa-Nova, vygen; ... Geels, Odessa, tarwe; Catharina, H. Hansen, Maren... Jean de Looquenheim, J. Peters, Machmoud, tabak ... J. van der Brocke, St. Ubes, zout; The Mary, C. Gr... stukgoed; l'Eclair, N. Jepsen, Afrika, stukgoed; ... R. Ligemau, Malaga, fruit; Providence, L. Sikkes, ... fruit.

Voor Rotterdam bestemd:

Princes van Oranje, H. C. Kool, Duinkerken, stukg...

Voor Duinkerken bestemd:

l'Estapette, L. S. Waterloo, Rotterdam, runderen en ...

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van ... naar zee gezeild:

Julia Marie, J. C. Bartels, Liverpool, zout en ... Londen, J. Gibson, Londen, tarwe; La ville de B... Stinze, St. Ubes, zout; Le Sans repos, J. Sohlfeld, ... Londen; Baumestis Maum, R. Niemann, Rostock, ... Flukloys, A. Ahrends, Rostock, Astrea, P. Niemann ... Felix, J. Renning, Rostock, Ellze, E. Pogge, ... Caroline Emelie, W. Blanck, New-Castle, Einigtheden ... lipsen, Christiania, Bulder, B. de Bie, Christiania, ... H. Niemann, Avontuur, Wismar, J. Krohn, Wism... Kwold, R. Liede, Trieste, Fortuna, J. Cordes, ... Rosannah, R. Keith, New-Castle, de Commercie, ... Meuwel, alle ballas, Diana, J. Weverts, Schots, ... nes, J. S. Deckwatel, stukgoed, Hamburg; The ... Mill, Schors, Cork; Harriett, J. Luchies, stukgoed, ...

Van Gend gezeild:

Susanna, B. H. Bulte, Rostock, garst; Marthe ... H. Saals, de Courier, J. D. Stoudt, beide suiker, ...

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIE...